

ΣΧΟΛΙΑ - ΕΠΙΣΗΜΑΝΣΕΙΣ
της WIND Ελλάς Τηλεπικοινωνίες Α.Ε.Β.Ε.
αναφορικά με τη Δημόσια Διαβούλευση:
«Κανονισμός πρόσβασης & διασύνδεσης»

Παρατήρηση νομικού περιεχομένου: Οι απόψεις που κατωτέρω διατυπώνονται, αποτελούν σχολιασμό του κειμένου που έθεσε προς Δημόσια Διαβούλευση η Ε.Ε.Τ.Τ., αναφορικά με το σχέδιο «Κανονισμού πρόσβασης & διασύνδεσης» και οι θέσεις που διατυπώνονται δεν τυγχάνουν νομικά δεσμευτικές για τη WIND Ελλάς.

[λευκή σελίδα]

I. Εισαγωγικά

Καταρχάς επιθυμούμε να χαιρετήσουμε το γεγονός ότι η ΕΕΤΤ προβαίνει στην έκδοση της προβλεπόμενης δευτερογενούς νομοθεσίας αναφορικά με θέματα πρόσβασης και διασύνδεσης, καθώς θεωρούμε ότι η αναλυτική καταγραφή διαδικασιών και προϋποθέσεων συνεργασίας μεταξύ παρόχων θα δημιουργήσει κλίμα ασφάλειας δικαίου, θα ευνοήσει την συνεργασία μεταξύ των παρόχων και θα «εκπαιδεύσει» ρυθμιστικά αυτούς.

Εν προκειμένω, η WIND Ελλάς, είναι σε θέση να επικαλεστεί τη βέλτιστη επιχειρηματική πρακτική (best practice) που έχει αναπτύξει από σειρά ετών, στον τομέα της παροχής πρόσβασης και διασύνδεσης σε τρίτους παρόχους. Μέχρι σήμερα η WIND Ελλάς έχει ικανοποιήσει εκατοντάδες αιτήματα πρόσβασης, ενώ έχει συνάψει συμβάσεις διασύνδεσης με το σύνολο της αγοράς, πολλώ δε μάλλον κατόπιν και της υπ' αριθμ. 392/17/2006 Απόφασης της ΕΕΤΤ, το RIO της WIND Ελλάς, το οποίο συντάχθηκε κατά τρόπο που να προάγει τη διασύνδεση, έχει γίνει αποδεκτό από την αγορά τηλεπικοινωνιών κατά τρόπο ομοιόμορφο, γεγονός που δικαιώνει τις προσπάθειες της εταιρίας μας να παράσχει κατά τρόπο ρυθμιστικά ορθό υπηρεσίες πρόσβασης και διασύνδεσης.

Εν προκειμένω, ως γενικό σχόλιο επί του προτεινόμενου Κανονισμού Πρόσβασης & Διασύνδεσης, θεωρούμε ότι πράγματι το σχέδιο αποτυπώνει τη σημερινή βέλτιστη πρακτική που έχει παγιωθεί στην αγορά και ως εκ τούτου τίθεται στην σωστή κατεύθυνση. Θεωρούμε δε ότι οι μόνες αλλαγές που απαιτούνται είναι κατά κύριο λόγο νομοτεχνικού και λεκτικού περιεχομένου.

II. Επί του σχεδίου Κανονισμού, κατ' άρθρο

α. Επί του άρθρου 1.

Θεωρούμε ότι είναι σκόπιμο να εισαχθεί ο ορισμός της τρίτης επιχείρησης ως ακολούθως:

Τρίτη Επιχείρηση: Οι πάροχοι ηλεκτρονικών υπηρεσιών, οι οποίοι λειτουργούν υπό καθεστώς γενικής άδειας, και οι οποίοι δεν διαθέτουν δίκτυο παρά μόνον αριθμοδοτικούς πόρους και δικαιούνται να υποβάλουν αίτημα πρόσβασης σε πάροχο δικτύων ηλεκτρονικών υπηρεσιών.

β. Επί του άρθρου 3 παρ. 1 & 2.

Παρατηρούμε πως ενώ στο άρθρο 1 έχουν δοθεί οι απαιτούμενοι ορισμοί, για τους σκοπούς του Κανονισμού στη συνέχεια, προστίθενται συγκεκριμένες ιδιότητες στους παρόχους δικτύων, με αποτέλεσμα να προκύπτουν υποχρεώσεις, σε υποκατηγορίες των Δικαιούχων και των Υπόχρεων που προκαλούν σύγχυση. Δεδομένου ότι ο ορισμός του Υπόχρεου και Δικαιούχου παρόχου έχει δοθεί στο άρθρο 1, για λόγους συστηματικότητας προτείνουμε την απαλοιφή κάθε προσδιορισμού αυτών στις ουσιαστικές διατάξεις του Κανονισμού. Ως εκ τούτου προτείνουμε την επαναδιατύπωση του άρθρου 3, ως ακολούθως:

1. *Υπόχρεοι και Δικαιούχοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται καλόπιστα την διασύνδεση των δικτύων τους, κατόπιν σχετικού εύλογου αιτήματος των τελευταίων, και να παρέχουν διασύνδεση με εύλογους όρους.*

2. *Υπόχρεοι και Δικαιούχοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται καλόπιστα την διασύνδεση μεταξύ των δικτύων τους, κατόπιν σχετικού εύλογου αιτήματος τρίτης επιχείρησης που λειτουργεί υπό καθεστώς γενικής άδειας και παρέχει υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών στο κοινό, αλλά δεν διαθέτει δίκτυο.*

γ. Επί του άρθρου 3 παρ. 3.

Για τον ίδιο ως άνω λόγο κρίνουμε ότι πρέπει να απαλειφθεί η πρόβλεψη της παραγράφου 3 στο σύνολό της, η οποία περιττεύει.

δ. Επί του άρθρου 3 παρ. 4.

Είναι σαφές ότι ρητή εξαίρεση από την αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης μπορεί να εισαχθεί εφόσον αυτή αιτιολογείται κατά τρόπο αντικειμενικό (π.χ. διαφορετική πιστοληπτική ικανότητα

μεταξύ των Δικαιούχων παρόχων, διαφορετικό ιστορικό πληρωμών μεταξύ των Δικαιούχων παρόχων κ.λ.π.). Ως εκ τούτου, η παράγραφος 4 πρέπει να επαναδιατυπωθεί ως ακολούθως:

Οι πάροχοι δικτύων ηλεκτρονικών υπηρεσιών όταν χορηγούν διασύνδεση σε διαφορετικές επιχειρήσεις δεν εφαρμόζουν διαφορετικούς όρους και προϋποθέσεις για ισοδύναμες υπηρεσίες, παρά μόνο όταν αυτές δικαιολογούνται βάσει αντικειμενικών και διαφανών κριτηρίων, ούτε επιβάλλουν υποχρεώσεις που δεν έχουν σχέση με παρεχόμενες υπηρεσίες διασύνδεσης.

ε. Επί του άρθρου 4.

Ισχύει ότι και για το άρθρο 3 παρ. 4, προτείνουμε επομένως την ακόλουθη επαναδιατύπωση:

Οι πάροχοι δικτύων ηλεκτρονικών υπηρεσιών όταν χορηγούν πρόσβαση σε διαφορετικές επιχειρήσεις δεν εφαρμόζουν διαφορετικούς όρους και προϋποθέσεις για ισοδύναμες υπηρεσίες, παρά μόνο όταν αυτές δικαιολογούνται βάσει αντικειμενικών και διαφανών κριτηρίων, ούτε επιβάλλουν υποχρεώσεις που δεν έχουν σχέση με παρεχόμενες υπηρεσίες πρόσβασης.

στ. Επί του άρθρου 5 παρ. 1

Θα πρέπει να καλυφθεί το γεγονός ότι τα αρχικά αιτήματα των Δικαιούχων παρόχων δεν τυγχάνουν οτιδήποτε άλλο παρά δηλώσει προθέσεων και απέχουν από το να χαρακτηριστούν αιτήματα πρόσβασης ή διασύνδεσης. Προτείνουμε επομένως να εισαχθεί η ακόλουθη διευκρίνιση:

Κάθε Δικαιούχος Πάροχος δικαιούται να απευθύνει γραπτό αίτημα, το οποίο θα πρέπει να είναι πλήρες και τεκμηριωμένο, προς κάθε Υπόχρεο Πάροχο σχετικά με την παροχή αναλυτικών πληροφοριών, οι οποίες είναι απαραίτητες για την διαμόρφωση συγκεκριμένου αιτήματος διασύνδεσης.

ζ. Επί του άρθρου 5 παρ. 3.

Θα πρέπει άνευ άλλου να εισαχθεί η πρόβλεψη ότι ουδεμία πληροφορία παρέχεται παρά μόνον εφόσον ο Δικαιούχος πάροχος υπογράψει την προβλεπόμενη Σύμβαση Εμπιστευτικότητας. Προτείνουμε επομένως την ακόλουθη επαναδιατύπωση της παραγράφου 3 με την εισαγωγή της αντίστοιχης πρόβλεψης:

Ο Υπόχρεος Πάροχος, προς τον οποίο απευθύνεται αίτημα παροχής πληροφοριών σύμφωνα με τα ανωτέρω, οφείλει να παράσχει αυτές εντός είκοσι (20) ημερολογιακών ημερών από την παραλαβή του αιτήματος. Εφόσον όμως οι αιτούμενες πληροφορίες δεν είναι άμεσα διαθέσιμες, η ανωτέρω προθεσμία δύναται να παραταθεί κατά είκοσι (20) επιπλέον ημέρες. Σε κάθε περίπτωση ουδεμία πληροφορία κοινοποιείται εφόσον Υπόχρεος και Δικαιούχος δεν έχουν συνάψει την απαραίτητη Σύμβαση Εμπιστευτικότητας.

η. Επί του άρθρου 6 παρ. 1.

Όπως προαναφέρθηκε στο άρθρο 1 πρέπει να αποφεύγονται νέοι ορισμοί εντός των ουσιαστικών διατάξεων του Κανονισμού. Εν προκειμένου, η πρόβλεψη της παραγράφου 1 αναφέρεται προφανώς στην «Τρίτη επιχείρηση», επομένως μπορεί να επαναδιατυπωθεί ως ακολούθως:

Τρίτη Επιχείρηση που επιθυμεί την διασύνδεση του δικτύου το οποίο της παρέχει πρόσβαση, με άλλα δίκτυα, υποβάλλει εγγράφως σχετικό αίτημα. Το αίτημα απευθύνεται στον πάροχο δικτύου ηλεκτρονικών υπηρεσιών που του παρέχει πρόσβαση και πρέπει να περιλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

θ. Επί του άρθρου 6 παρ. 6.

Εν προκειμένω, είναι αναγκαίο να είναι σαφές ότι η Τρίτη επιχείρηση και ο πάροχος της πρόσβασης τυχάνουν έναντι του Υπόχρεου παρόχου, άνευ άλλου αναγκαστικοί ομόδικοι. Διαφορετικά δεν αποκλείεται η Τρίτη επιχείρηση και ο πάροχος της πρόσβασης να ακολουθούν κατά το στάδιο της διαπραγμάτευσης της πρόσβασης/διασύνδεσης διαφορετικές και ενίοτε αντικρουόμενες πολιτικές. Ως εκ τούτου στην παράγραφο 6 πρέπει να προστεθεί η ακόλουθη πρόβλεψη:

Η υποβολή των αιτημάτων διασύνδεσης από τον πάροχο δικτύου ηλεκτρονικών υπηρεσιών προς τα υποδεικνυόμενα από τον πάροχο υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών δίκτυα ακολουθεί τις διαδικασίες των άρθρων που ακολουθούν. Στην περίπτωση αυτή η Τρίτη επιχείρηση και ο πάροχος της πρόσβασης τυχάνουν αναγκαστικοί ομόδικοι.

ι. Επί του άρθρου 7, τίτλος.

Η διαδικασία του σύναψης συμφωνίας διασύνδεσης δεν είναι διαφορετική επί της ουσίας με τη διαδικασία σύναψης συμφωνίας πρόσβασης, ως εκ τούτου ο τίτλος του άρθρου 7 πρέπει να συμπληρωθεί ως ακολούθως:

Διαδικασία Σύναψης Συμφωνίας Διασύνδεσης/Πρόσβασης

ια. Επί του άρθρου 7 παρ. 4 & 5.

Εν προκειμένω, οι παρεχόμενες προθεσμίες πρέπει να τίθενται σε αρμονία με τις προβλεπόμενες προθεσμίες του άρθρου 6 παρ. 2. Πράγματι είναι ανεπιεικές να παρέχονται 60 ημέρες στο πάροχο της πρόσβασης απλώς να απαντήσει αν θα κάνει δεκτό το αίτημα της Τρίτης επιχείρησης και την ίδια στιγμή ο Υπόχρεος πάροχος να έχει στη διάθεσή του μόλις 30 ή αλλού (παρ. 5) 15 ημέρες και για να ελέγξει αν μπορεί να ανταποκριθεί στο αίτημα και να αιτιολογήσει τυχόν αρνητική του απάντηση και να αντιπροτείνει εναλλακτική -τεχνικοοικονομικά βιώσιμη- λύση. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να εισαχθεί ρητή εξαίρεση για καινοφανή αιτήματα, αιτήματα διασύνδεσης/πρόσβασης τα οποία ο Υπόχρεος πάροχος ουδέποτε έχει ικανοποιήσει στο παρελθόν. Προτείνουμε επομένως, την ακόλουθη αναπροσαρμογή των προθεσμιών:

4.α) Ο Υπόχρεος Πάροχος, εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερολογιακών ημερών από την ορθή υποβολή αίτησης διασύνδεσης εξετάζει το εύλογο αυτού και εάν δεν θεωρεί το αίτημα εύλογο ενημερώνει εγγράφως τον Δικαιούχο, αιτιολογώντας γιατί το αίτημα δεν είναι εύλογο.

β) Εάν θεωρεί το αίτημα εύλογο εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερολογιακών ημερών από την ορθή υποβολή αίτησης διασύνδεσης συντάσσει και αποστέλλει στον Δικαιούχο Πάροχο σχετική πρόταση (η οποία περιλαμβάνει όλα τους απαραίτητους τεχνικούς και οικονομικούς όρους) και αναλυτικό προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης.

γ) Εάν δεν μπορεί να υλοποιήσει το αίτημα του Δικαιούχου Παρόχου εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερολογιακών ημερών από την ορθή υποβολή αίτησης διασύνδεσης ενημερώνει εγγράφως τον τελευταίο, για τους ακριβείς λόγους απόρριψης του αιτήματός του και υποβάλλει ταυτόχρονα, εφόσον είναι εφικτό, εναλλακτική πρόταση ικανοποίησης του αιτήματος (η οποία περιλαμβάνει όλα τους απαραίτητους τεχνικούς και οικονομικούς όρους) και αναλυτικό προτεινόμενο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης.

Οι ως άνω προθεσμίες δεν εφαρμόζονται για καινοφανή αιτήματα διασύνδεσης/πρόσβασης που ο Υπόχρεος Πάροχος καλείται να ικανοποιήσει για πρώτη φορά.

5. Ο Δικαιούχος Παρόχος οφείλει εντός δεκαπέντε (30) ημερολογιακών ημερών από την λήψη της απάντησης του Υπόχρεου να απαντήσει εγγράφως σε αυτήν, είτε κάνοντάς την δεκτή είτε αντιπροτείνοντας άλλη. Σε κάθε περίπτωση τα μέρη καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για το χρονικό διάστημα που αναφέρεται στην παράγραφο 2 προκειμένου να επέλθει συμφωνία διασύνδεσης. Σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 3 του Ν. 3431/2006, η Ε.Ε.Τ.Τ. μπορεί να αρνείται την επίλυση διαφοράς με δεσμευτική απόφαση, εφόσον τα μέρη δεν έχουν προηγουμένως εξαντλήσει το αναφερόμενο στην παράγραφο 2 χρονικό διάστημα διαπραγματεύσεων.

ιβ. Επί του άρθρου 7 παρ. 6.

Η τήρηση των εκτέλεσης των εργασιών υλοποίησης της διασύνδεσης/πρόσβασης δεν πρέπει να διαφεύγει ότι είναι αμφοτεροβαρείς και απαιτεί την ενεργό συμμετοχή του Δικαιούχου παρόχου σε τεχνικό επίπεδο. Ως εκ τούτου προτείνουμε την προσθήκη της ακόλουθης πρόβλεψης στο τέλος της παραγράφου 6:

Ο Υπόχρεος υλοποιεί τις απαιτούμενες εργασίες για την ικανοποίηση του αιτήματος του Δικαιούχου, σύμφωνα με τις από κοινού συμφωνημένες προδιαγραφές εντός του συμφωνηθέντος χρονικού διαστήματος. Σε περίπτωση όπου η υλοποίηση του αιτήματος στο συμφωνημένο χρονικό διάστημα, είναι αντικειμενικά ανέφικτη για τεχνικούς λόγους ή λόγους Ανωτέρας Βίας, ο Υπόχρεος Πάροχος ενημερώνει εγγράφως το Δικαιούχο Πάροχο αναφέροντας αναλυτικά τους συγκεκριμένους λόγους για τους οποίους δεν είναι εφικτή η υλοποίηση του αιτήματος στο συμφωνημένο χρονοδιάγραμμα και προτείνοντας συγχρόνως νέο χρονοδιάγραμμα υλοποίησης. Με την αποδοχή του χρονοδιαγράμματος από τον Δικαιούχο, οφείλει και αυτός από την πλευρά του να έχει περατώσει τις εργασίες που χρειάζονται για την διασύνδεση, εντός του χρονοδιαγράμματος αυτού. Σε άλλη περίπτωση οφείλει να ενημερώσει γραπτώς τον Υπόχρεο, προτείνοντας νέο χρονοδιάγραμμα.

ιγ. Επί του άρθρου 8.

Εν προκειμένω, θεωρούμε το εν λόγω άρθρο ιδιαίτερος σημαντικό καθόσον η παροχή πληροφόρησης ή μη από το Δικαιούχο πάροχο είναι αυτή που άνευ άλλου κρίνει την επιτυχή κατάληξη του αιτήματος διασύνδεσης/πρόσβασης ή όχι. Κρίνουμε επομένως απαραίτητο ο Δικαιούχος πάροχος να προβαίνει σε αναλυτική περιγραφή των υπηρεσιών, καθώς και λεπτομερή περιγραφή του τρόπου λειτουργίας και υλοποίησης αυτών. Επιπρόσθετα πρέπει αναπόδραστα να δηλώνεται το είδος της κίνησης που θα δρομολογείται, καθώς αυτό ενίοτε επηρεάζει ουσιωδώς

θέματα της διασύνδεσης (π.χ. διαφορετική υλοποίηση για διεθνή και εθνική κίνηση), ενώ επιπρόσθετα θα πρέπει να παρέχονται προβλέψεις ανά μήνα, οι οποίες είναι απαραίτητες για τη διαστασιοποίηση των ζεύξεων, ενώ τέλος θα πρέπει να δηλώνεται και να προσδιορίζεται το επίπεδο της ποιότητας των υπηρεσιών. Προτείνουμε επομένως, της ακόλουθες προσθήκες:

1. Στην αίτηση διασύνδεσης ο Δικαιούχος Πάροχος δηλώνει τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- (α) Επισήμανση εάν το αίτημα αφορά αρχική συμφωνία διασύνδεσης ή τροποποίηση.*
- (β) Αναλυτική περιγραφή των υπηρεσιών για τις οποίες αιτείται διασύνδεση, ήτοι αναλυτική περιγραφή της λειτουργίας και υλοποίησης αυτών.*
- (γ) Τύπο και βασικά χαρακτηριστικά του εξοπλισμού του και πρωτόκολλα διασύνδεσης*
- (δ) Τύπο κυκλώματος διασύνδεσης*
- (δ) Σημεία στα οποία επιθυμεί την διασύνδεση*
- (ε) Κωδικοί σηματοδότησης του δικτύου του*
- (στ) Είδος και εκτίμηση κίνησης διασύνδεσης για το πρώτο έτος ανά μήνα, διασύνδεσης και πλήθος και χωρητικότητα κυκλωμάτων διασύνδεσης*
- (ζ) Επιθυμητή ημερομηνία ενεργοποίησης αιτούμενης υπηρεσίας διασύνδεσης*
- (η) Οποιοδήποτε άλλο στοιχείο ή πληροφορία που απαιτείται για το σαφή καθορισμό του αιτήματος ή που προβλέπεται στη συμφωνία διασύνδεσης για το συγκεκριμένο τύπο αιτήματος*
- θ) Σε ποιον έχει πρωτογενώς εκχωρηθεί ο αριθμοδοτικός, πόρος,/τέλη και βήμα χρέωσης*
- ι) Ποιότητα Υπηρεσιών.*

Αθήνα, 19 Σεπτεμβρίου 2008

Για τη WIND Ελλάς Τηλεπικοινωνίες Α.Ε.Β.Ε.

Μιχάλης Καρακώστας

Νομικός Σύμβουλος

Θεοδόσης Τόμπρας

Δικηγόρος